

ותשחק ליום אחרון

1. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קנג/א

רבי אליעזר אומר שוב יום אחד לפני מיתתך שאלו תלמידיו את רבי אליעזר וכי אדם יודע איזהו יום ימות אמר להן וכל שכן ישוב היום שמא ימות למחר ונמצא כל ימיו בתשובה :

1א. ספר הפלאה על כתובות - דף סז עמוד א

וז"ש חז"ל "יזכור לו יום המיתה" ולא אמר יזכור לו המיתה אלא שיחשוב אולי היום יום המיתה ואיך יתגאה ואין שלטון ביום המות.

2. פלא יועץ ב עמ' תט

החי יתן אל לבו ... כי גם עליו תעבר כוס המוות... יקברונו באמה על אמה שם תהא קבורתו ויהיו כלם ממהרים לחסותו בעפר...

ולא יאמר אדם: 'עוד חזון למועדהן אני בחור כארזים!' ויצר הרע אומר שמח בחור בילדותך וכשיבואו ימי הזכנה – תשוב אל בורך. אף אתא אמור לו: המוות הולך בעולם בבחורים ובנערים ... ועינינו רואות בחור בריא וחזק ופתאם יבא אידו: היום היננו ולמחר איננו...

3. ספר ישעיה פרק כב

(ג) ... שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה הָרַג בְּקֶר וְשָׁחַט צֶאֱן אֶכַל בְּשָׂר וְשִׁתוֹת יֵין אֶכּוֹל וְשִׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוֹת.

4. אורות הקדש ג עמוד רכב

יש תביעה פנימית בלבו של אדם, שכל גילויי חייו צריכים שיהיה להם אופי נצחי, באופן שלא ייראו כלל מפני כל תמורה, ומכל כליון ואיבוד, והוא צועד בזה למעלה מעצמות הזמן... ומתוך ההשקפה, שהכל יש בכחו להפך לטוב עליון, נעשה האדם מיושב בדעתו, מקובל על הבריות, שמח בעולמו, ומקודש בקדושה עליונה, ומתהלך בארצות החיים, בכל המובנים, לפני ד' תמיד.

5. ספר חובות הלבבות - השער השלישי - שער עבודת האלהים - פרק ד

כל מעשי בני אדם אינם יוצאים מן הצווי והאזהרה. וביאור זה, כי כל העושה מעשה, אם הוא מן הצווים הוא מעשה טוב, ואם יניח מעשותו והוא יכול לעמוד בחובתו, הוא מקצר. וכן מי שעושה דבר מן האזהרות הוא חוטא, ואם יניח מעשותו, הוא צדיק, כשיניחנו בעבור יראת ה', כמו שאמר הכתוב (תהלים קיט ג): אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו.

ואם יעשה מן המעשים המותרים על דרך שוה ונכונה, הוא צדיק, כאשר אמר (תהלים קיב ה): טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט; ואם יהיה מרבה ועובר די - הסיפוק, הוא מקצר, מפני שהוא מביא למה שהזהיר ממנו

האלהים... ומעשהו מגונה: